

Daniel Kitabı - Altmış Birinci Nömrə

Peyğəmbərlik Toxumasının Üzərindən Pərdəni Qaldırmaq: Son Günlərdə Danielin Görmələrini, Əhdi və Möhürlənmə Vaxtını Anlamaq

Jeff Pippenger

2024-01-25

Qabriel doqquzuncu fəsildə Danielin yanına gəldi ki, səkkizinci fəsildə təqdim olunmuş iki görüntü barədə ona fərasət və anlayış versin.

O mənə bildirdi, mənimlə danışdı və dedi: “Ey Daniel, indi mən sənə hikmət və anlayış vermək üçün gəlmişəm. Sənin yalvarışlarının başlanğıcında əmr çıxdı və mən bunu sənə göstərmək üçün gəlmişəm; çünki sən çox sevilənsən. Buna görə də bu məsələni anla və vəhyi dərk et.” Daniel 9:22, 23.

Danielin ehtiyac duyduğu “anlayışa” malik olması üçün Cəbrayıl ona həm “məsələni”, həm də “görümü” başa düşməyi söylədi. “Məsələ” müqəddəs məkanın və ordunun tapdalanması ilə bağlı görünüş idi, “görüm” isə 22 oktyabr 1844-cü ilin zühuruna dair görünüş idi. Sister White da bizə bildirərkən bu iki görünüşü vurğulayır ki, Daniel yetmiş illik əsarətlə iki min üç yüz il arasındakı əlaqəni anlamağa çalışırdı. Yetmiş il Cəbrayılın “məsələ” kimi müəyyən etdiyi idi, “görüm” isə iki min üç yüz il idi. Daniel Cəbrayıl iki min üç yüz ilin təfsirini təqdim etdiyi vaxt son günlərin “müdrəklərini” təmsil edir. “Müdrəklər” Cəbrayılın təfsirində həm “məsələni”, həm də “görümü” dərk edirlər; pislər isə anlamırlar. Millerçilər “məsələni” və “görümü” başa düşürdülər, lakin yalnız məhdud şəkildə.

Dörd yüz doxsan illik möhlət müddəti, Levililər kitabının iyirmi beşinci və iyirmi altıncı fəsilərində təmsil olunan “yeddi dəfə” əhdinə qarşı dörd yüz doxsan illik üsyan üzərində əsaslanmış bir dövr idi. Yetmiş illik əsarət, torpağın öz istirahətindən bəhrələnməsinə imkan verilmədiyi bütün illərin cəmi idi.

Məsihin çoxları ilə əhdi təsdiq etdiyi həftə, min iki yüz altmış gündən ibarət iki dövrlə təmsil olunan Onun əhdinin mübahisəsinin bir təsviri idi. Həmin peyğəmbərlik həftəsi Allahın möhürünü təcəssüm etdirən çarmıxla bölünmüşdü.

“Onun xalqının alınlarına qoyulan diri Allahın möhürü nədir? Bu, insan gözlərinin deyil, mələklərin oxuya bildiyi bir nişandır; çünki məhvedici mələk bu satınalınma nişanını görməlidir. İdrak sahibi olan ağıl Rəbbin övladlığa götürdüyü oğul və qızlarda Kalvari çarmıxının əlamətini görmüşdür. Allahın qanununun pozulması günahı aradan qaldırılmışdır. Onlar toy libasını geyinmişlər və Allahın bütün əməllərinə itaətli və sədiqdirlər.” Manuscript Releases, cild 21, 52.

Həmin həftə, 538-ci ilin bazar günü qanunu ilə (vəhşi heyvanın nişanı) bölünən, on iki yüz altmış illik iki dövrü əvvəlcədən göstərirdi; bu dövrlərdə əvvəlcə büt-pərəstlik, sonra isə papalıq müqəddəs məkanı və ordunu tapdaladı. On iki yüz altmış gün ərzində Məsih Öz şəhadətini verdi, sonra daha on iki yüz altmış gün ərzində Məsih eyni şəhadəti Öz şagirdləri vasitəsilə verdi. On iki yüz altmış il

ərzində Şeytan büt-pərəstlik vasitəsilə öz şəhadətini verdi, sonra isə daha on iki yüz altmış il ərzində Şeytan öz şəhadətini papalıq vasitəsilə verdi.

Qədim İsrailin itaətsizliyi üzündən Allahın “mübahisəsi”nə çevrilmiş əhd, torpağın istirahətini və hər qırx doqquzuncu ildə qeyd olunmalı olan yubileyi müəyyən edən Levililər kitabının iyirmi beşinci fəslindəki əhd idi.

Və Rəbb Sina dağında Musaya danışdı dedi: «İsrail övladlarına söylə və onlara de: sizə verdiyim torpağa girdiyiniz zaman, torpaq Rəbb üçün bir şənbə saxlayacaq. Altı il tarlanı əkəcəksən, altı il üzüm bağını budayacaqsan və onun məhsulunu yığacaqsan; lakin yeddinci il torpaq üçün tam istirahət şənbəsi, Rəbb üçün bir şənbə olacaq: nə tarlanı əkəcəksən, nə də üzüm bağını budayacaqsan. Biçininin öz-özünə bitənini biçməyəcəksən, budanmamış üzüm tənəyinin salxımlarını yığmayacaqsan; çünki bu, torpaq üçün istirahət ildir. Torpağın şənbəsi sizə qida olacaq: sənə, qulun üçün, kənizin üçün, muzdlu işçin üçün və sənin yanında məskunlaşan qərrib üçün, habelə mal-qaran üçün və torpağındakı vəhşi heyvanlar üçün onun bütün məhsulu qida olacaq. Özün üçün yeddi il şənbəsini sayacaqsan, yeddi dəfə yeddi il; və yeddi il şənbəsinin müddəti sənin üçün qırx doqquz il olacaq. Sonra yeddinci ayın onuncu günündə yubiley şeypurunu səsləndirəcəksən; kəffarə günündə bütün torpağınız boyunca şeypur səsləndirəcəksiniz. Əllinci ili təqdis edəcək və onun bütün sakinləri üçün bütün ölkədə azadlıq elan edəcəksiniz: o sizin üçün yubiley olacaq; hər kəs öz mülkünə qayıdacaq və hər kəs öz ailəsinə qayıdacaq. Həmin əllinci il sizin üçün yubiley olacaq: onda nə əkəcəksiniz, nə də öz-özünə bitəni biçəcəksiniz, nə də budanmamış tənəyinin üzümünü yığacaqsınız. Çünki bu, yubileydir; sizin üçün müqəddəs olacaq: onun məhsulunu tarladan yeyəcəksiniz. Bu yubiley ilində hər kəs öz mülkünə qayıdacaq». Levililər 25:1–13.

İki min üç yüz illik peyğəmbərliyin birinci dövrü, Məsihin əhdi təsdiq etdiyi həftə və dörd yüz doxsan il kimi, birbaşa Levililər 25-ci və 26-cı fəsillərindəki “yeddi vaxt”la əlaqəlidir.

Buna görə bil və anla ki, Yerusəlimi bərpa etmək və yenidən qurmaq haqqında əmrin çıxmasından Məsih Rəhbərə qədər yeddi həftə və altmış iki həftə olacaq; küçə yenidən tikiləcək, divar da çətin zamanlarda belə qurulacaq. Daniel 9:2.

Eramızdan əvvəl 457-ci ildən başlayan altmış doqquz həftə sizi Məsihin vəftizinə və Onun əhdi təsdiqlədiyi həftənin başlanğıcına gətirir; bu isə Allahın “mübahisəsi”nin əhdi idi. Lakin “yeddi həftə və altmış iki həftə” ifadəsi ilə altmış doqquz həftədən ayrılmış bir həftələr həftəsi (qırx doqquz il) var idi. Eramızdan əvvəl 457-ci ildən başlayaraq qırx doqquz il olmalı idi; bu, Levililər kitabının iyirmi beşinci fəslindəki əhdə və yubiley bayramına aydın bir işarədir. Həmin qırx doqquz il təkcə yubiley dövrlərinin deyil, həm də həftələr bayramının qırx doqquz günündən sonra gələn əllinci gün olan Pentikostun simvolu idi.

İki min üç yüz ilin ilk qırx doqquz ili, dörd yüz doxsan il və əhdin təsdiq olunduğu həftə — bunların hamısı Levililər iyirmi altıda “yeddi zaman” kimi təqdim edilən iki min beş yüz iyirmi illə birbaşa əlaqəlidir. İki min üç yüz illik peyğəmbərliyin hər bir ünsürü, Adventizmin 1863-cü ildə kənara qoyub rədd etdiyi “yeddi zaman”la birbaşa bağlıdır. “Yeddi zaman” yubiley əhdinin bir rəmzidir və bu səbəbdən bunu da qeyd etmək lazımdır ki, iki min üç yüz il 22 oktyabr 1844-cü ildə sona çatdıqda, elə həmin gün iki min beş yüz iyirmi il də sona çatdı; çünki Musa Levililər kitabının

iyirmi beşinci fəslində belə yazmışdır:

Özün üçün yeddi il şənbəsinə sayacaqsan, yeddi dəfə yeddi il; və yeddi il şənbəsinin müddəti sənə üçün qırx doqquz il olacaq. Sonra yeddinci ayın onuncu günündə yubiley şeypurunu səsləndirəcəksən; kəffarə günündə bütün torpağınız boyunca şeypurun səslənməsini təmin edəcəksiniz. Levililər 25:8, 9.

İki min üç yüz ilin daxilindəki hər bir peyğəmbərlik dövrü, Levililər iyirmi altının “yeddi vaxtı” ilə, o cümlədən hər iki peyğəmbərlik dövrünün başa çatdığı günlə, birbaşa əlaqəlidir. İlk qırx doqquz il, Allahın xalqı Babildən çıxarkən tamamlanacaq Yerusəlimin yenidən qurulması və bərpası işini müəyyənləşdirirdi. Məbəd üçüncü fərmandan əvvəl tamamlanmışdı; necə ki, üçüncü mələk gəlməzdən əvvəl Millerçi məbəd də tamamlanmışdı. Lakin e.ə. 457-ci ildən sonra “küçə” hələ də “yenidən tikilməli idi və divar da, sıxıntılı zamanlarda.” Alfa və Omega olan İsa, hər zaman bir şeyin sonunu bir şeyin başlanğıcı ilə göstərir; və 22 oktyabr 1844-cü ildən sonra Millerçilər “küçə”ni və “divar”ı “sıxıntılı zamanlarda” tamamlamalı idilər.

Bacı Uayt Yerusəlim ətrafındakı hərfi qoruyucu divarı Allahın qanununun rəmzi kimi müəyyən edir və 22 oktyabr 1844-cü ildən dərhal sonra sədaqət olanlar səmavi məbədə yönəldildilər və Allahın qanununu (divarı) dərk etdilər. Şənbə də daxil olmaqla Allahın qanununu dərk etmək üçün Millerçilər qədim İsrailin əhdinə geri aparıldılar. Hərfi “küçə”nin bərpası, Millerçilərin Yeremyanın “qədim cığırını”na qayıtdıqları zaman ruhani cəhətdən həyata keçirilmiş olan bərpadır. Divarın və küçənin qurulduğu dövrdə baş verməli olan “çətin zamanlar” 1844-cü ildən sonra gerçəkləşməli idi və o vaxt yaxınlaşmaqda olan, həmin tarixin elə içində tezliklə başlanan Vətəndaş Mühəribəsi həmin çətin zamanları təmsil edirdi.

Əgər onlar sədaqət qalsaydılar, yubileyin rəmzi əllinci ilinə (burada qullar azad edilir) çatmış olardılar; bu, həm də Pentikostun əllinci günü ilə təmsil olunurdu (burada azadlıq xəbəri bütün dünyaya çatdırılır). Lakin 1844-dən sonra çoxları Şənbə işığına qarşı çıxdı və 1863-cü ildə onlara İlyas (William Miller) vasitəsilə çatdırılmış Musanın xəbərini (“yeddi zaman”) də rədd etdilər. Başqa sözlə, onlar bərpa edib onunla getməli olduqları “küçədən” (qədim yollardan) üz döndərdilər.

İsa sonu həmişə başlanğıcla təsvir edir və on qız məsəli axır günlərdə təkrar olunduqda, Yerusəlimin bərpası işi yenidən yerinə yetirilməlidir. “Küçə və divar” “çətin zamanlarda” tikiləcək. Biz indi həmin çətin zamanlara daxil oluruq. 22 oktyabr 1844-cü il tezliklə gələcək bazar qanununu simvolizə edir; buna görə də Vəhy on birinci fəsildəki “böyük zəlzələnin saati” yetişəndə, küçə və divar çətin zamanlarda tikiləcək. İndi isə biz həmin çətin zamanları İslamın gətirdikə şiddətlənən mühəribəsinin doğurduğu “millətlərin qəzəblənməsi” kimi müəyyən edəcəyik.

“Böyük sıxıntı vaxtı” ilə bağlı əvvəllər yazılmış olanları izah edərkən, o, “Early Writings” kitabında qeyd olunmuş bir izah verdi.

“1. 33-cü səhifədə aşağıdakılar verilmişdir: ‘Mən gördüm ki, müqəddəs Şənbə Allahın həqiqi İsraili ilə imansızlar arasında ayıran divardır və olacaqdır; və Şənbə Allahın əziz, gözləyən

müqəddəslərinin qəlblərini birləşdirən böyük məsələdir. Mən gördüm ki, Allahın Şənbəni nə görən, nə də ona riayət edən övladları vardır. Onlar bu barədə işığı rədd etməmişlər. Və məşəqqət vaxtının başlanğıcında biz Müqəddəs Ruhla dolduq, irəli çıxıb Şənbəni daha dolğun şəkildə bəyan etdikcə.”

“Bu görüntü 1847-ci ildə verildi; o vaxt Şənbəni gözləyən Advent qardaşlarından çox az idi və bunların da yalnız az bir qismi onun gözlənilməsinin Allahın xalqı ilə imansızlar arasında sərhəd çəkmək üçün kifayət qədər mühüm olduğunu düşünürdü. İndi isə həmin görüntünün yerinə yetməsi görünməyə başlayır. Burada xatırlanan ‘o məşəqqət vaxtının başlanğıcı’ bəlalərin tökülməyə başlayacağı vaxta deyil, onların tökülməsindən azacıq əvvəlki qısa bir dövrə aiddir; həmin vaxt Məsih müqəddəs məkanda olacaq. O zaman, xilas işi bağlanmaq üzrə ikən, yer üzünə məşəqqət gələcək və millətlər qəzəblənəcək, lakin üçüncü mələyin işinə mane olmamaları üçün cilovlanmış halda saxlanılacaqlar. Həmin vaxt ‘son yağış’, yaxud Rəbbin hüsurundan gələn tərəvət gələcək ki, üçüncü mələyin uca səsinə qüvvət versin və müqəddəsləri yeddi son bəlanın töküləcəyi dövrdə durmağa hazırlasın.” Early Writings, 85.

“Miladət vaxtının” sonunu qabaqlayan “qısa bir zaman” vardır; bu müddətdə “xalqlar qəzəblənəcək, lakin cilov altında saxlanılacaqlar.” Eyni zamanda “axır yağış” gəlir. “Xalqların qəzəblənməsi” Vəhy kitabının on birinci fəslində müəyyən edilən bir rəmzdir.

Və millətlər qəzəbləndilər, Sənin qəzəbin gəlib çatdı, ölümlərin mühakimə olunacağı vaxt yetişdi; qulların olan peyğəmbərlərə, müqəddəslərə və Sənin adından qorxanlara — kiçik və böyük hamısına — mükafat verməyin, yer üzünü məhv edənləri isə məhv etməyin vaxtı gəldi. Vəhy 11:18.

Bacı Uayt bu ayə barədə şərh verir.

“Mən gördüm ki, millətlərin qəzəbi, Allahın qəzəbi və ölümləri mühakimə etməyin vaxtı bir-birindən ayrı və fərqli idi, biri digərinin ardınca gəlirdi; həmçinin gördüm ki, Mikayıl hələ ayağa qalxmamışdır və indiyədək heç vaxt olmamış sıxıntı vaxtı hələ başlamamışdır. Millətlər indi qəzəblənirlər, lakin Ali Kahinimiz müqəddəs məkanda Öz işini başa çatdırdıqda, O ayağa qalxacaq, qisas libaslarını geyinəcək və o zaman son yeddi bəla töküləcək.”

“Mən gördüm ki, dörd mələk İsanın müqəddəs məkanda işi tamamlanana qədər dörd küləyi saxlayacaqlar, sonra isə son yeddi bəla gələcək.” Early Writings, 36.

“Xalqların qəzəblənməsi” möhlət bağlanmazdan dərhal əvvəl baş verir, çünki onun ardınca “Allahın qəzəbi” gəlir. “Allahın qəzəbi” möhlət bağlandıqda baş verir, “ölüləri mühakimə etməyin vaxtı” isə minillik dövründə baş verən bir mühakiməyə işarə edir və 1844-cü ildə başlamış ölümlərin mühakiməsinə aid deyildir.

Və mən göydən enən bir mələk gördüm; onun əlində dibsiz quyunun açarı və böyük bir zəncir var idi. O, əjdahanı, yəni qədim ilanı — İblisi və Şeytanı — tutub min il bağladı; onu dibsiz quyuya atdı, onu orada qapayıb üzərinə möhür vurdu ki, min il tamam olana qədər artıq millətləri aldatmasın; bundan sonra isə o, qısa bir müddətə azad edilməlidir. Və mən taxtlar gördüm; onlar onların üzərində oturdular və onlara hökm etmək səlahiyyəti verildi. Həmçinin İsa barədə şəhadətə və Allahın kəlamına görə başı kəsilmiş olanların canlarını, həm də vəhşi

heyvana və onun surətinə səcdə etməmiş, onun nişanını alınlarında və ya əllərində qəbul etməmiş olanları gördüm; onlar dirilib Məsihlə birlikdə min il padşahlıq etdilər. Vəhy 20:1–4.

Müqəddəslərə “verilən” hökm, onların minillik dövründə pislər üzərində hökm icra edəcəklərini göstərir, yoxsa onların mühakimə olunacaqlarını deyil.

“Birinci dirilmə ilə ikinci dirilmə arasındakı min il ərzində pislərin mühakiməsi baş verir. Həvari Pavel bu mühakiməyə ikinci gəlişdən sonra baş verən bir hadisə kimi işarə edir. ‘Buna görə də vaxtından əvvəl heç nəyi mühakimə etməyin; Rəbb gələndək gözləyin; O həm qaranlığın gizli şeylərini üzə çıxaracaq, həm də ürəklərin niyyətlərini aşkar edəcəkdir.’ 1 Korinflilərə 4:5. Daniel bəyan edir ki, Qədim Günlər Gələni gələndə ‘Haqq-Taalanın müqəddəslərinə hökm verildi.’ Daniel 7:22. Bu zaman salehlər Allaha padşahlar və kahinlər kimi hökmranlıq edirlər. Yəhya Vəhydə deyir: ‘Taxtlar gördüm və onlar onların üzərində oturdular, hökm də onlara verildi.’ ‘Onlar Allahın və Məsihin kahinləri olacaqlar və Onunla birlikdə min il hökmranlıq edəcəklər.’ Vəhy 20:4, 6. Pavelin qabaqcadan bildirdiyi kimi, ‘müqəddəslər dünyanı mühakimə edəcəklər’ məhz bu vaxtdır. 1 Korinflilərə 6:2. Məsihlə birlikdə onlar pisləri mühakimə edir, onların əməllərini qanun kitabı olan Müqəddəs Kitabla müqayisə edir və hər bir işi bədəndə edilən əməllərə görə qərara alırlar. Sonra pislərin çəkməli olduqları pay, onların işlərinə görə ölçülüb təyin edilir; və bu, ölüm kitabında onların adları qarşısında qeyd olunur.

“Şeytan da və şər mələklər də Məsih və Onun xalqı tərəfindən mühakimə olunurlar. Paul deyir: ‘Məgər bilmirsinizmi ki, biz mələkləri mühakimə edəcəyik?’ Ayə 3. Yəhuda isə bəyan edir ki, ‘öz əvvəlki məqamlarını qorumayıb öz məskənlərini tərk etmiş olan mələkləri O, böyük günün hökmünədək qaranlıq altında əbədi zəncirlərdə saxlamışdır.’ Yəhuda 6.”

“Min il başa çatdıqda ikinci dirilmə baş verəcək. O zaman pislər ölülər arasından dirildiləcək və ‘yazılmış hökm’ün icrası üçün Allahın hüsurunda zahir olacaqlar. Beləliklə, vəhyçi salehlərin dirilməsini təsvir etdikdən sonra belə deyir: ‘Qalan ölülər isə min il tamam olana qədər yenidən dirilmədilər.’ Vəhy 20:5. Yeşaya da pislər barəsində bəyan edir: ‘Onlar çuxurda toplanan məhbuslar kimi bir yerə toplanacaqlar, zindana qapadılacaqlar və çox günlərdən sonra yoxlanılacaqlar.’ Yeşaya 24:22.” Böyük Mübarizə, 660, 661.

Beləliklə aydındır ki, “xalqların qəzəblənməsi” möhlət müddəti bağlanmazdan əvvəl dünyanın üzərinə gələn “çətin zamanlar”a işarə edir və “xalqlar qəzəbləndikdə” onlar eyni zamanda “cilov altında saxlanılırlar.”

“Mən gördüm ki, millətlərin qəzəbi, Allahın qəzəbi və ölüləri mühakimə etməyin vaxtı ayrı-ayrı və fərqli şeylər idi; biri o birinin ardınca gəlirdi.” Early Writings, 36.

“Millətlər qəzəbləndiyi” vaxtda son yağış yağmağa başlayır.

“O vaxt, xilas işi başa çatmaqda olarkən, yer üzərinə sıxıntı gələcək və millətlər qəzəblənəcəklər, lakin üçüncü mələyin işinə mane olmasınlar deyə cilovlanacaqlar. O vaxt ‘axır yağış’, yaxud Rəbbin hüsurundan gələn tərəvətləndirmə gələcək ki, üçüncü mələyin gur səsinə qüvvət versin və müqəddəsləri son yeddi bəlanın töküləcəyi dövrdə durmağa hazırlasın.” Early Writings, 85.

Elə bir məqam vardır ki, «millətlər qəzəblənir», lakin eyni zamanda «cilov altında saxlanılırlar». Məhz o zaman Məsih Öz izzət padşahlığını qurur, çünki O, Öz padşahlığını axır yağış zamanı qurur.

“Son yağış pak olanların üzərinə gəlir — o zaman hamı onu əvvəlki kimi qəbul edəcək.

“Dörd mələk buraxdıqda, Məsih Öz Padşahlığını quracaq. Bütün gücləri ilə əllərindən gələni edənlərdən başqa heç kim son yağışı qəbul etməyəcək.” Spalding and Magan, 3.

“Early Writings” əsərindən olan əvvəlki iki parça göstərir ki, millətlər qəzəbləndiyi və eyni zamanda “saxlanılıb cilovlandığı” zaman dörd mələk dörd küləyi saxlayır. Buna görə də millətlərin qəzəblənməsi “dörd külək” kimi təmsil olunur. O, həmçinin qeyd etmişdir ki, dörd mələyin qəzəbli millətləri cilovda saxladığı vaxtda gec yağış gələcəkdir. Gec yağışın gəlməsi ilə başlanan zaman dövrü — ki, bu həm də millətlərin qəzəbləndiyi, lakin cilovda saxlanıldığı vaxtdır — Mikayıl ayağa qalxana və insanın sınaq müddəti bağlanana qədər davam edir. Həmin zaman dövrü xilasın bağlanmaqda olduğu dövrdür və buna görə də Məsihin Ən Müqəddəs Yerdəki son işini təmsil edir; bu isə Onun ya insanların günahlarını, ya da onların adlarını mühakimə kitablarından silib çıxardığı zaman dövrü kimi müəyyən edilir. Mələklərin dörd küləyi saxladığı həmin zaman dövrü yüz qırx dörd minin möhürlənmə vaxtıdır.

Üçüncü Vay fəryadının İslamı xalqları “qəzəbləndirən” qüvvədir və üçüncü Vay fəryadı 11 sentyabr 2001-ci ildə gəldi, lakin İslam dərhal “cilovlandı”. “Şərq küləyi” İslamın bir rəmzidir və Yeşaya “şərq küləyini” Allahın “saxladığı” (məhdudlaşdırdığı) “sərt külək” kimi müəyyən edir. İslamın müharibəsi təkrar-təkrar doğuş sancısı çəkən bir qadın kimi təsvir olunur, çünki bu, 11 sentyabr 2001-ci ildə, Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki qüdrətli mələyin endiyi zaman, Nyu-York şəhərinin böyük binalarının yerə yıxılması ilə işarələnərək başlanan və getdikcə şiddətlənən bir müharibədir.

“İndi isə mənim Nyu-Yorkun nəhəng bir gəlgit dalğası ilə süpürülüb aparılacağını bəyan etdiyim barədə deyilən sözə gələk. Mən bunu heç vaxt deməmişəm. Mən demişəm ki, orada ucaldırılan böyük binalara, mərtəbə üstünə mərtəbə yüksələn tikililərə baxarkən belə dedim: ‘Rəbb yeri dəhşətli surətdə sarsıtmaq üçün qalxdığı zaman nə müdhiş səhnələr baş verəcək! O zaman Vəhy 18:1–3 ayələrinin sözləri yerinə yetəcək.’ Vəhy kitabının on səkkizinci fəslinin hamısı yer üzərinə gəlməkdə olan şeylər barədə bir xəbərdarlıqdır. Lakin Nyu-Yorkun başına gələcək olanlar barədə mənə xüsusilə verilmiş bir nur yoxdur; yalnız bunu bilirəm ki, bir gün oradakı böyük binalar Allahın qüdrətinin döndərüb alt-üst etməsi ilə yıxılacaq. Mənə verilən nurdan bilirəm ki, məhvetmə dünyadadır. Rəbbdən gələn bir kəlmə, Onun qüdrətli gücünün bir toxunuşu ilə bu nəhəng tikililər çökəcək. Elə səhnələr baş verəcək ki, onların dəhşətini təəvvür belə edə bilmərik.” Review and Herald, 5 iyul 1906.

1843 və 1850-ci illərin cədvəllərində İslam “döyüş atları” kimi təsvir olunur. Vəhy kitabının doqquzuncu fəslində, birinci və ikinci Vay İslamının təqdim edildiyi yerdə, İslamın xarakteri İslamın padşahının adı ilə müəyyən edilir.

Onların üzərində bir padşah var idi; o, dibsiz quyunun mələyidir; onun adı İbrani dilində Abaddon, Yunan dilində isə Apollyondur. Vəhy 9:11.

Doqquzuncu fəslin on birinci ayəsi olan bu ayə, peyğəmbərlik baxımından göstərir ki, istər Əhdi-Ətiqdə (İbrancədə), istərsə də Əhdi-Cədidə (Yunancada) təmsil olunsun, İslamın xarakteri Abaddon və ya Apollyondur. Hər iki ad “məhv və ölüm” mənasını verir.

“Mələklər dörd küləyi saxlayırlar; bu küləklər qopub azad olmaq və bütün yer üzünün səthi boyunca şığımaq istəyən, yolunda məhv və ölüm gətirən qəzəbli atla təmsil olunur.”
Manuscript Releases, cild 20, 217.

Dörd külək Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin qəzəbli atıdır; o, qopub azad olmağa can atır. Qəzəbli atın peyğəmbərlik xarakteristikalarından biri budur ki, o cilovlanmışdır, lakin bütün yer üzərinə “məhv və ölüm” gətirmək üçün qopub azad olmağa can atır.

Növbəti məqalədə bu mövzulara toxunmağı davam etdirəcəyik.

“Kaş ki, Allahın xalqı indi demək olar ki, bütpərəstliyə təslim olmuş minlərlə şəhərin yaxınlaşmaqda olan məhvinin fərquində olaydı! Lakin həqiqəti bəyan etməli olanların çoxu öz qardaşlarını ittiham edir və məhkum edir. Allahın döndərən qüdrəti zehinlərə gəldikdə, qəti bir dəyişiklik baş verəcək. İnsanlarda tənqid etməyə və dağıtmağa heç bir meyl olmayacaq. Onlar işığın dünyaya saçmasına mane olan bir mövqedə dayanmayacaqlar. Onların tənqidi, onların ittihamları dayanacaq. Düşmənin qüvvələri döyüş üçün səfərbər olunur. Qarşımızda sərt münaqişələr var. Bir-birinizə sıx birləşin, ey qardaşlar və bacılarım, sıx birləşin. Məsihlə bağlanın. ‘Siz “İttifaq” deməyin,... onların qorxduğundan qorxmayın, vahiməyə düşməyin. Ordular Rəbbi olan Rəbbi müqəddəs sayın; qoy sizin qorxunuz O olsun, qoy sizin dəhşətiniz O olsun. O müqəddəs məkan olacaq; lakin İsrailin hər iki evi üçün bürümə daşı və sürçmə qayası, Yerusəlim sakinləri üçün tələ və kəmənd olacaq. Onların çoxu bürüyəcək, yıxılacaq, qırılacaq, tora düşəcək və tutulacaq.”

“Dünya bir teatrdır. Onun sakinləri olan aktyorlar son böyük dramda öz rollarını oynamağa hazırlaşırlar. Allah nəzərdən qaçırılmışdır. Bəşəriyyətin böyük kütlələri arasında, insanlar öz egoist məqsədlərini həyata keçirmək üçün birləşdikləri hallar istisna olmaqla, heç bir birlik yoxdur. Allah baxır. Onun üsyankar təbəələri ilə bağlı niyyətləri həyata keçəcəkdir. Dünya insanların əlinə verilməmişdir, hərçənd Allah bir müddət qarışıqlıq və nizamsızlıq ünsürlərinin hökm sürməsinə izin verir. Aşağıdan gələn bir qüvvə dramın son böyük səhnələrini həyata keçirmək üçün fəaliyyət göstərir,—Şeytan Məsih kimi gələrək və gizli cəmiyyətlərdə özlərini bir-birinə bağlayanlar arasında haqsızlığın hər cür aldadıcılığı ilə işləyərək. İttifaq həvəsinə təslim olanlar düşmənin planlarını həyata keçirirlər. Səbəbi nəticə izləyəcəkdir.”

“Qanunsuzluq demək olar ki, öz həddinə çatmışdır. Dünyanı çaşqınlıq bürümüşdür və tezliklə insanların üzərinə böyük bir dəhşət gələcək. Son çox yaxındır. Həqiqəti bilən bizlər, yaxında dünyanı sarsıdıcı bir qəfilliklə bürüyəcək hadisələrə hazırlaşmalıyıq.” Review and Herald, 10 sentyabr 1903.